



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2151/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4581/24 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4581/24 од 06.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4581/24 од 06.03.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8468/2022 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да у име и за рачун тужиоца уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за период и на износе ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да након извршених уплата из става првог изреке пресуде надлежном Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиоца попуни и поднесе пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „образац М-4“ и пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основицу осигурања и висине уплаћених доприноса „образац М-8“ за период радног ангажовања од 15.04.2003. године до 15.10.2013. године из става првог изреке пресуде. Ставом

трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 133.550,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 4581/24 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 8468/22 од 12.06.2024. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију туженог захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је уплата, за тужиоца надлежном фонду, припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање обрачуната на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за период у ком је тужилац обављао послове ... за период сезоне противградне заштите од 15.04.2003. године до 15.10.2020. године на основу уговора о обављању привремених и повремених послова закључених са туженим. Побијана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на одредбама чланова 2., 4., 6., 7., 13., 36., 37., 39., 40. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, на основу утврђеног чињеничног стања да тужени за тужиоца није на правилан и законит начин обрачунавао и уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и утврђеног износа разлике доприноса које тужени треба да уплати по том основу. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужена у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужилац је поднео 24.06.2022. године, а вредност предмета спора је 492.690,38 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којим је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и судске таксе, тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић